

مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز
دوره بیست و ششم، شماره سوم، پاییز ۱۳۸۶ (پیاپی ۵۲)
(ویژه‌نامه علوم تربیتی)

بررسی رابطه هوش هیجانی با خود شکوفایی دانشآموزان پایه اول دبیرستان

دکتر احمد یارمحمدیان*
فاطمه کمالی**
دانشگاه اصفهان

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، بررسی رابطه‌ی هوش هیجانی با خود شکوفایی دانشآموزان بوده است. به همین منظور، ۲۰۰ نفر دانشآموز (شامل ۱۰۰ نفر دختر و ۱۰۰ نفر پسر) که با روش نمونه‌گیری خوش‌های تصادفی از جامعه‌ی آماری مورد نظر برگزیده شده بودند، به عنوان گروه نمونه، مورد مطالعه قرار گرفتند. برای سنجش فرضیه‌ها از پرسشنامه‌های هوش هیجانی پترایدر و فارنهام، آزمون هوش ریون و مقیاس سنجش خود شکوفایی دانشگاه اهواز استفاده شده است. برای تحلیل داده‌های پژوهش، از شاخص‌ها و روش‌های آماری، مانند: میانگین، انحراف معیار، آزمون t ، ضریب همبستگی، تحلیل واریانس و ضریب رگرسیون چند متغیری استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که در پیش‌بینی خود شکوفایی به ترتیب، متغیرهای هوش هیجانی، هوش بهر عمومی (شناختی) و عوامل دموگرافیک دارای بیشترین قدرت پیش‌بینی می‌باشند. همچنین یافته‌های تحقیق نشان داد که بین هوش هیجانی و خود شکوفایی، همبستگی مثبت معنادار وجود دارد؛ بدین معنی که با افزایش میزان هوش هیجانی، سطح خود شکوفایی دانشآموزان افزایش می‌یابد. بنابراین، هوش هیجانی قادر به پیش‌بینی توانایی خود شکوفایی آزمودنی‌ها می‌باشد. بدین ترتیب، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که هوش هیجانی همراه با هوش عمومی و در آمد پیش‌بینی کننده‌ی خوبی برای متغیر خود شکوفایی باشند. اما یافته‌ها، رابطه معناداری را بین جنس، تحصیلات والدین، شغل پدر و تعداد فرزندان با خود شکوفایی نشان نداد.

واژه‌های کلیدی: ۱. هوش هیجانی ۲. هوش شناختی ۳. عوامل دموگرافیک ۴. خود شکوفایی ۵. دانشآموزان اول دبیرستان.

* استادیار بخش روان‌شناسی

** دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی

۱. مقدمه

هوش هیجانی به طور گسترهای به عنوان ظرفیت درک و کنترل هیجانات خود و دیگران تعریف می‌شود (کمپ، کوپر، هرمان، گاردن، بربانت، و ویلیامز^۱، ۲۰۰۵). مفهوم جدید هوش هیجانی به وسیله سالوی و مایر^۲ (۱۹۹۰) اعتبار یافته اما از نظر تئوریکی، در طبقه‌ای از هوش اجتماعی (وان رووی و وایزووزوران^۳، ۲۰۰۴) و هوش‌های درون فردی و بین فردی قرار می‌گیرد (گاردن^۴، ۱۹۸۳؛ فیفر^۵، ۲۰۰۱). اولین بار در سال ۱۹۹۰ روان‌شناسی به نام "سالوی" اصطلاح "هوش هیجانی"^۶ را برای بیان کیفیت و درک احساسات افراد، همدردی با احساسات دیگران و توانایی اداره مطلوب خلق و خو به کار بردا. هر چند هنوز هم به طور دقیق ماهیت و ساخت هوش هیجانی روش نیست، اما در عمل پذیرش یک دیدگاه منسجم‌تر برای مطالعه هوش هیجانی امکان می‌دهد تا توضیح بهتری درباره محتوای آن از لحاظ ارتباطش با متغیرهای بیولوژیکی، روان‌شناختی و جمعیت‌شناختی به دست آوریم (کمپ و همکاران، ۲۰۰۵). به علاوه، یافته‌های مطالعات اخیر نشان داده که هوش هیجانی یک عامل ظرفیت هیجانی درونی را در بر می‌گیرد که تشکیل شده از درک هیجانات خود و دیگران و یک عامل ظرفیت هیجانی بیرونی را که تشکیل شده از ارتباطات بین فردی و مهارت‌های اجتماعی و خود پنداره که به طور گستره ممکن است به عنوان دریافت‌های شخصی خود فرد باشد که از طریق تجربیات و خود رهبری او شکل گرفته باشد (شاولسون، هوینر و استانتون، ۱۹۷۶). این خود پنداره که جنبه‌ای از هوش هیجانی است، جنبه‌هایی از بهره هوش هیجانی را نظیر خود آگاهی هیجانی، احترام به خود و خود شکوفایی در بر می‌گیرد (کمپ و همکاران، ۲۰۰۵). تئوری هوش هیجانی دیدگاه جدیدی درباره پیش‌بینی عوامل موثر بر موفقیت و همچنین پیشگیری اولیه از اختلالات روانی فراهم می‌کند (حسینی، ۱۳۸۳). روان‌شناسی به نام گلمن^۷ (۱۹۹۵)، اظهار می‌دارد که هوش شناختی یا هوش عمومی فرد در بهترین شرایط ۲۰ درصد از موفقیت‌ها را باعث می‌شود. ۸۰ درصد از موفقیت‌ها به عوامل دیگر وابسته است و سرنوشت افراد در بسیاری از موقعیت‌ها در گروه مهارت‌هایی است که هوش هیجانی را تشکیل می‌دهند. این هوش بنا به نظر بار-اون^۸ (۲۰۰۰)، ۵ مؤلفه دارد که ۱۵ عامل در آن مؤثر هستند:

الف. مهارت‌های درون فردی شامل: (خودآگاهی هیجانی، جرأت، خودتنظیمی، خودشکوفایی و استقلال)

ب. مهارت‌های میان فردی شامل: (درک احساسات دیگران، ایجاد و حفظ روابط رضایت‌بخش دو جانبی، تعهد اجتماعی و همدلی)

ج. سازگاری شامل: (مسئله‌گشایی، آزمون واقعیت و انعطاف‌پذیری)، د. کنترل استرس شامل: (توانایی تحمل استرس و کنترل تکانه)

ه. خلق عمومی شامل: (شادی و خوش بینی).

در این تعریف، خود شکوفایی^۹ که به عنوان یکی از عوامل مؤثر در هوش هیجانی مطرح شده

است به معنای تلاش جهت شکوفا نمودن استعدادهای بالقوه، قابلیتها و ظرفیتهای خود می‌باشد. ریشه‌های تاریخی مفهوم خودشکوفایی را می‌توان در فعالیتهای پیشگامانه آبراهام مازلو^{۱۰} در اواسط دهه ۱۹۳۰ میلادی پیدا کرد. مازلو معتقد است که ما صرفاً زمانی به خود شکوفایی دست پیدا می‌کنیم که نیازهای اساسی مربوط به بقا، اینمی اجتماعی و شخصی‌مان ارضاء شده باشد. او خود شکوفایی را به عنوان "فرایند رشد و شکوفایی استعدادها در جهت نیل به کمال" تعریف می‌کرد. به عبارت دیگر افراد هنگامی می‌توانند توانایی‌های بالقوه‌ی خود را در جهت رشد فردی شکوفا سازند که قبل از آن، از نظر اجتماعی و عاطفی به طور مؤثری با نیازهایشان مواجه شده و به طور کلی بتوانند به شکلی کارآمد با زندگی روبه رو شوند. این موضوع به این معناست که در جریان پیچیده رشد فردی، خودشکوفایی گام نهایی پس از هوش هیجانی می‌باشد. به بیان دیگر، هنگامی که خود شکوفا شدیم، به یک مرحله فراتر از هوش هیجانی رفته‌ایم و این موضوع از جمله دلایلی است که نشان می‌دهد چرا در زمان ما هوش هیجانی و خود شکوفایی تا این حد مقبولیت یافته و با استقبال همگانی روبرو شده‌اند (سیاروچی، فورگاس و مایر، ۲۰۰۳). واژه‌ی خود شکوفایی اولین بار توسط گلدشتاین در سال ۱۹۳۹ به کار رفت، آن هم در معنای «به فعلیت در آوردن تمام وجود و قابلیت‌های وجود خویش».

خود شکوفایی مفهومی است که اغلب روان شناسان انسان گرا در آن سهیم هستند. از نظر راجرز، هر شخصی گرایش فطری به شکوفا کردن استعداد منحصر به فرد خود دارد. این کار مستلزم پرورش توانایی‌های فرد به شیوه‌هایی است که به حفظ و بهبود ارگانیسم خدمت می‌کنند. خود شکوفایی یک نیروی رشد و بخشی از طبیعت ژنتیکی انسان است. راجرز نیز مانند مازلو معتقد است که خود شکوفایی از استعدادهای زیستی بنیادی فراتر می‌رود. خود شکوفایی شامل رشد روانی و حرکت به پیش است و به همین خاطر جزء مهمی از نظام روان درمانی راجرز است. به نظر مازلو افراد خود شکوفا کمتر با کمبودها و محرومیت‌ها برانگیخته می‌شوند و عمدتاً با انگیزه‌های رشد برانگیخته شده و دائماً برای آزمون توانایی و وسعت دیدشان تحريك می‌شوند. این افراد عموماً در سنین ۶۰ سالگی به بیشترین میزان خود شکوفایی دست می‌یابند (پتری، ۱۹۹۶). مازلو با استفاده از مشاهدات، مصاحبه‌ها و نتایج آزمون‌ها، تصویری از شخصیت خود شکوفا ترسیم نمود (مازلو، ۱۹۷۰؛ هال و لیندزی، ۱۹۷۰) و ویژگی‌هایی همچون: توجه به واقعیت و پذیرش آن، خود جوشی، تمایل شدید به حل مسائل، میل به تنها، خودمحتراری و استقلال، احترام واقعی به دیگران، تجارت عرفانی و روحی، نوع دوستی و روابط اجتماعی و عاطفی عمیق با دیگران، دارای ارزش‌ها و نگرش‌های والا و آزادمنشانه، تمایز قابل شدن بین هدف و وسیله، شوخ طبعی فیلسوفانه، قدرت خلاقیت و آفرینندگی و مقاومت نشان دادن در برابر فرهنگ بجای پیروی از آن را برای این گروه برشمرد (اسماعیل خانی، نجاریان، مهرابی زاده، ۱۳۸۰).

مازلو فهرستی از فرانیازها را عرضه می‌کند که ظاهراً حالت‌های کمال یا هستی هستند که خواستاران تحقق خود به سوی آن‌ها پیش می‌روند. این فرانیازها خود هدفند و نه وسیله‌ای برای رسیدن به هدف‌های دیگر، یعنی حالت‌هایی از بودن و نه شدن یا تلاش برای رسیدن به یک هدف خاص (شولتس، ترجمه خوشدل، ۱۳۶۶).

به عقیده‌ی مازلو یکی از موانع خود شکوفایی این است که بسیاری از افراد به سادگی توان‌های بالقوه خود را نمی‌بینند. آن‌ها نه می‌دانند که این توان‌ها وجود دارد و نه لذت ناشی از خود افزایی^{۱۲} را درک می‌کنند. در عوض تمایل دارند تا نسبت به توانایی‌های خود شک کنند و یا حتی از آن بترسند. به همین جهت است که شناس تحقیق بخشیدن به خود را کاهش می‌دهند. علاوه بر این، محیط اجتماعی نیز اغلب از بروز خود شکوفایی جلوگیری می‌کند. شکوفا شدن بالاترین بالقوه‌ها تنها تحت شرایط خوب امکان پذیر است و یا به عبارت روشن‌تر، انسان‌ها برای به حداقل رساندن بالقوه‌های انسانی خود عموماً نیاز به یک جامعه تسهیل کننده دارند. به همین جهت بررسی و مطالعه عوامل جمعیت‌شناختی نظری تحصیلات و شغل والدین، میزان درآمد و تعداد فرزندان می‌تواند تأثیر آن‌ها را در فرایند خود شکوفایی تعیین نماید که در این پژوهش دنبال می‌شود. آخرین مانعی که مازلو برای خود شکوفایی یادآور می‌شود تأثیر منفی و نیرومندی است که به وسیله نیازهای ایمنی اعمال می‌شود. لازمه‌ی فرایند رشد، میل دائمی به خطر کردن، استبهان کردن و شکستن عادت‌های کهن است و این نیاز به شهامت دارد و به دنبال خود هر چیزی که ترس و اضطراب فرد را افزایش داده و تمایل به برگشت به سوی ایمنی و امنیت را زیاد می‌کند، به همراه دارد. بدیهی است که اغلب انسان‌ها تمایلات نیرومندی برای حفظ عادت‌های خصوصی دارند و بر رفتار گذشته خود پافشاری می‌کنند. به همین جهت بالفعل ساختن کامل توان‌های بالقوه نیاز به بی‌پروای در اندیشه‌ها و تجربه‌ها دارد. مازلو تذکر می‌دهد کودکانی که در فضای امن، گرم و دوستانه تربیت می‌شوند، برای چشیدن طعم سلامتی در فرایند رشد، آماده‌ترند (زیگلر، ۱۳۴۴). بنابراین در کل، خود شکوفایی گام نهایی برای ابراز وجود^{۱۳} محسوب می‌شود که تا حد زیادی مبتنی بر یک آگاهی همه جانبه از خودمان، احساسات و نیازهایمان (خود آگاهی عاطفی و هیجانی) می‌باشد.

پژوهش‌هایی که درباره‌ی رابطه هوش هیجانی و خود شکوفایی در آمریکای شمالی، اسرائیل و هلند صورت گرفته، نشان دهنده‌ی همبستگی بالا و معنی‌دار بین این هوش و خود شکوفایی است، ضرایب همبستگی به دست آمده در مطالعه‌ی انجام شده در آمریکا (0.75)، در اسرائیل (0.72) و در هلند (0.71) می‌باشد. همچنین در این مطالعات رابطه‌ی بین خود شکوفایی و بهزیستی و سلامت کلی مورد بررسی قرار گرفت که همبستگی بین مقیاس خود شکوفایی و مقیاس شادکامی در نمونه‌ی آمریکایی (0.69) در نمونه‌ی اسرائیلی (0.60) و در نمونه هلندی (0.68) بود. در پژوهش دیگری که توسط بار-آن صورت گرفت این فرضیه که «هوش هیجانی برای پدیدآیی توانایی‌های بالقوه بسیار مهم و ضروری است» مورد تأیید قرار گرفت. مهم‌تر این که در آزمودنی‌های اسرائیلی و هلندی بین هوش شناختی و خود شکوفایی رابطه‌ی معنادار وجود ندارد و این بدین معناست که هوش هیجانی بهتر از هوش شناختی می‌تواند سبب شکوفاسازی استعدادهای بالقوه و رسیدن به اهداف متعالی در زندگی گردد (سیاروچی، فورگاس و مایر، ۲۰۰۳). نتایج تحقیق کامبرا فایرو و کامبرا برون^{۱۴} (۲۰۰۷) نشان داد که یکی از عوامل موفقیت در شکوفایی خود و پیشرفت تحصیلی، خود ارزیابی است. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که انگیزش، مسؤولیت‌پذیری و خودپنداره عواملی هستند که بر روی خود ارزیابی تأثیر گذاشته

و این عامل به موفقیت تحصیلی، خودشکوفایی و استقلال فردی کمک می‌کند. از طرفی، نتیجه تحقیقات موزک^{۱۵} (۲۰۰۵-۲۰۰۷) از وجود یک فاکتور عمومی شخصیت به نام "بیگ ون"^{۱۶} در مدل پنج عاملی شخصیت حکایت دارد که در دامنه‌ای از حالت هیجانی بالا تا حالت هیجانی پایین قرار می‌گیرد و ویژگی‌هایی همچون: پایداری، هوشیاری، سازگاری، برونو گرایی و باز بودن یا انعطاف‌پذیری را در بر می‌گیرد. این عامل همچنین به عنوان یک وضعیت اساسی از شخصیت تفسیر می‌شود که ابعاد خیلی وسیع‌تر غیرذهنی را در خود وحدت می‌بخشد و با نیازهای اجتماعی، عواطف، انگیزش، سلامتی، رضایت از زندگی، عزت نفس و خود شکوفایی همراه است. در واقع، در دو متغیر هیجان و خود شکوفایی عوامل مشترک وجود دارد که آن‌ها را به هم پیوند می‌دهد. پژوهشگران دیگری (بار-اون، ۲۰۰۰؛ گلمن، ۱۹۹۵؛ گلمن، ۱۹۹۸) تلاش کرده‌اند تا مفهوم هوش هیجانی را با ترکیبی از ویژگی‌های گوناگون شخصیت نظیر: هوش بینی، همدلی، انگیزش، خودآگاهی، خودشکوفایی و دلگرمی گسترش دهند و به یک مفهوم "توانایی هوش هیجانی" برسند (بشارت، ۲۰۰۷). به همین جهت مقیاس هوش هیجانی بار-اون از تعدادی از این خرده مقیاس‌ها تشکیل شده است.

همچنین بر اساس تحقیق دهشیری (۱۳۸۲) که در مورد جنس و هوش هیجانی انجام گرفت، تفاوتی میان زنان و مردان در نمره کل هوش هیجانی مشاهده نشد و فقط تفاوت‌های کوچک معنادار برای تعداد کمی از مولفه‌های این سازه وجود داشته است. در تحقیق دیگری که زارع (۱۳۸۰) در این زمینه انجام داده بود، در نمره کل هوش هیجانی میان دو جنس تفاوت معنادار وجود نداشت، اما در خرده مقیاس‌های خود آگاهی هیجانی، همدلی، روابط میان فردی و مسئولیت پذیری اجتماعی، تفاوت معنادار در سطح ۰/۰۱ و به نفع دختران وجود داشت. همچنین در خرده مقیاس‌های قاطعیت، عزت نفس، استقلال رأی، انعطاف‌پذیری، تحمل فشار عصبی و هوش بینی شاهد وضعیت بالاتر پسران در سطح معناداری ۰/۰۱ بودیم. اما در خرده مقیاس‌های خود شکوفایی و واقعیت آزمایی و کنترل تکانه و شادکامی تفاوت معنادار وجود نداشت.

در این تحقیق سعی بر این است که دریابیم آیا هوش هیجانی می‌تواند به افراد در جهت شکوفا ساختن استعدادهای بالقوه شان کمک کند و این اثر بخشی به چه میزان است؟ نتایج مطالعات و پژوهش‌هایی که تاکنون در این زمینه به عمل آمده نشان می‌دهد که هوش هیجانی نقش مهمی در خود شکوفایی ایفا می‌کند و می‌تواند توانایی کلی ما را در زمینه شکوفا ساختن خود، پیش بینی نماید. اما تعیین میزان این پیش بینی، موضوعی است که نیاز به پژوهش‌های بیشتری دارد که هدف اصلی این پژوهش روشن نمودن این مطلب است. بنابراین، با توجه به مباحث نظری و یافته‌های پژوهشی فوق، مسأله اساسی در این پژوهش، بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خود شکوفایی می‌باشد. در واقع، "هدف اصلی" پژوهش حاضر تعیین این مطلب است که میزان تأثیر هوش هیجانی بر خود شکوفایی است. همچنین به منظور کنترل تاثیر متغیرهای هوش عمومی یا شناختی، جنس و عوامل جمعیت شناختی بر خود شکوفایی، به عنوان هدف‌های فرعی پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند.

۲. فرضیه‌های پژوهش

۱.۲. فرضیه اصلی

بین هوش هیجانی و خود شکوفایی دانشآموزان پایه اول دبیرستان رابطه معنادار وجود دارد."

۲.۲. فرضیه‌های فرعی

۱. بین خوش بینی و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۲. بین درک عواطف خود و دیگران و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۳. بین کنترل عواطف و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۴. بین مهارت‌های اجتماعی و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۵. بین هوش شناختی و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۶. بین جنس و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.
۷. بین عوامل دموگرافیک (میزان درآمد خانواده، تعداد فرزندان، تحصیلات والدین، شغل پدر) و خود شکوفایی رابطه معنادار وجود دارد.

۳. روش

۱.۳. آزمودنی‌ها

جامعه‌ی آماری در این پژوهش شامل کلیه دانشآموزان دختر و پسر پایه اول دبیرستان شهرستان اردکان می‌باشد که با توجه به برآورد آماری حجم نمونه، تعداد ۲۰۰ نفر از این دانشآموزان (۱۰۰ دختر و ۱۰۰ پسر) به صورت نمونه گیری تصادفی چند محله‌ای، انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند.

۲.۳. ابزارهای پژوهش

- #### ۱.۳.۲. پرسشنامه هوش هیجانی: پرسشنامه هوش هیجانی توسط طراحی شده است و شامل ۳۰ سؤال می‌باشد و به هر سؤال نمره ۱ تا ۷ از کاملاً مخالف تا کاملاً موافق داده می‌شود. البته در بعضی از سؤالات طریقه‌ی نمره گذاری معکوس می‌باشد که شامل ۲۸، ۲۵، ۲۶، ۲۲، ۱۸، ۱۶، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۰، ۸، ۵، ۴، ۲ است. این پرسشنامه چهار عامل خوش‌بینی (ماده‌های ۳، ۵، ۱۲، ۱۳، ۲۰، ۱۱، ۹، ۶، ۲۱، ۱۷، ۱۵، ۱۹، ۲۳ و ۲۹)، کنترل عواطف (۴، ۷، ۲۷ و ۲۴)، درک عواطف خود و دیگران (۲۸ و ۲۷)، مهارت‌های اجتماعی (۱۱، ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۲ و ۲۵) و همسانی درونی تمام عیار این پرسشنامه را ۰/۸۶ محاسبه کرده‌اند. همین طور از بررسی رابطه هر سؤال با کل پرسشنامه مشخص گردید که این ابزار از روایی بالایی برخوردار است. در تحقیقی که توسط مارانی (۱۳۸۲) در مورد هنجاریابی این پرسشنامه بر روی یک نمونه ۳۰۰ نفری دانشجویان و دانشآموزان شهر اصفهان انجام شد، ضریب پایابی از طریق همسانی درونی سؤالات با استفاده از فرمول ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۱ بدست آمد که نشان می‌دهد این پرسشنامه از پایابی خوبی برخوردار است و از طریق روش تحلیل عوامل و روایی سازه، روایی بالایی از این پرسشنامه را

بدست آورد.

۲.۲.۳. پرسشنامه خود شکوفایی: برای سنجش خود شکوفایی در این پژوهش از مقیاس ۲۵ ماده‌ای خود شکوفایی موسوم به مقیاس خود شکوفایی اهواز (ASAI) که توسط اسماعیل خانی، نجاریان و مهرابی‌زاده (۱۳۸۰) هنگاریابی شده استفاده گردید. به منظور نمره گذاری این پرسشنامه ۲۵ ماده‌ای برای هر یک از ۴ گزینه "هرگز"، "بندرت"، "گاهی اوقات" و "اغلب اوقات" به ترتیب مقدار ۰، ۱، ۲ و ۳ در نظر گرفته شده است به جز برای ماده‌های ۱۹، ۲۰ و ۲۱ که دارای بار عاملی منفی هستند و برای هر یک از ۴ گزینه‌ی این سه ماده به ترتیب مقدار ۰، ۱، ۲ و ۰ در نظر گرفته شده است. برای سنجش پایایی این مقیاس از دو روش بازآزمایی و همسانی درونی استفاده شده که این ضریب برای هر دو روش بین ۸۷/۹۴ تا ۹۴/۹۶ بوده است و برای ارزیابی اعتبار مقیاس از طریق تعیین ضریب همبستگی این مقیاس با دو پرسشنامه اضطراب ANQ، پرسشنامه عزت نفس کوپراسمیت و "پرسشنامه افسردگی بک" محاسبه شده است. ضریب همبستگی آن با پرسشنامه عزت نفس مثبت و در حدود ۶۶/ به دست آمده و با پرسشنامه اضطراب و افسردگی یک رابطه‌ی منفی بدست آمده که بیانگر اعتبار مقیاس است.

۲.۳. آزمون هوش ریون فرم بزرگسالان: برای ارزیابی هوش عمومی آزمودنی‌ها از این آزمون استفاده شد. این آزمون توسط ریون در سال ۱۹۳۸ در بریتانیا به منظور اندازه‌گیری هوش عمومی یا عامل (g) اسپیرمن ساخته شد و سپس در سال ۱۹۴۸ تجدید نظر گردید. ماده‌های آزمون شامل ۶۰ ماتریس و طرح است که قسمتی از هر یک حذف شده است و آزمودنی باستی قسمت حذف شده را از میان شش یا هشت گزینه پیدا کند. سؤالات آزمون از اسان به مشکل تنظیم شده‌اند. آزمون هم به صورت انفرادی و هم به صورت گروهی قابل اجراست. این آزمون را می‌توان هم بر روی کودکان و هم بر روی بزرگسالان عقب مانده ذهنی اجرا نمود. این آزمون در زمرة آزمون‌های "بری از فرهنگ" جای گرفته است. هر یک از ۶۰ سؤال آزمون ریون یک نمره دارد و به پاسخ‌های غلط نمره منفی داده نمی‌شود. زمان اجرای آزمون ۴۵ دقیقه است. در مطالعات انجام شده در مورد ضرائب اعتبار و پایایی آزمون ریون، ضرایبی نزدیک به ۸۰/۰ تا ۹۰/۰ گزارش شده است.

۳. روش اجرا

پس از آماده نمودن پرسشنامه‌ها و آزمون‌های پژوهش، با هماهنگی مدیر دبیرستان‌ها کلیه‌ی افراد نمونه در یک جلسه شرکت کردند و هدف از پژوهش و نحوه پاسخ دادن به پرسشنامه‌ها برای آنان توضیح داده شد. آنگاه پرسشنامه‌ها بین آنان توزیع شد و پس از ده روز به کمک مسئولین مدرسه و پژوهشگر، این پرسشنامه‌ها برای استخراج نتایج جمع آوری گردید.

۴. روش‌های تجزیه و تحلیل آماری

برای تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌های پژوهش ابتدا از طریق ضریب همبستگی پیرسون، میزان همبستگی بین هوش عمومی، هوش هیجانی و خرده مقیاس‌های آن با خود شکوفایی تعیین شد، سپس متغیرها به ترتیب بیشترین همبستگی وارد معادله رگرسیون شدند. همچنین برای تعیین نقش جنسیت از آزمون t استفاده شد. برای تعیین معنادار بودن همبستگی چند متغیری بین خرده

مقیاس‌های هوش هیجانی و هوش بهر عمومی با خود شکوفایی از تحلیل واریانس و همچنین برای تعیین رابطه‌ی عوامل دموگرافیک با خود شکوفایی دانش‌آموزان از تحلیل واریانس استفاده شد.

۴. نتایج

جدول ۱ و ۲ شاخص‌های مرکزی آزمودنی‌ها را در مورد نمره‌های خود شکوفایی نشان می‌دهد.

جدول ۱ : میانگین و انحراف معیار نمرات خود شکوفایی با توجه به عوامل دموگرافیک.

انحراف معیار	میانگین	تعداد	شاخص عوامل گروه
۱۰/۱۹	۴۸/۳۸	۲۴	میزان در آمد کمتر از ۱۵۰۰۰ بین ۱۵۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ بین ۲۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰ بیشتر از ۳۰۰۰۰
۱۱/۳۹	۵۱/۶۳	۹۲	
۹/۸۶	۵۴/۳۳	۶۱	
۹/۰۷	۵۷/۹۱	۲۳	
۱۰/۰۵	۵۲/۷۴	۹۰	شغل پدر
۱۲/۰۸	۵۳/۹۴	۵۰	کارمند
۱۰/۹۴	۵۲/۳۱	۵۴	کارگر و کشاورز
۹/۹۰	۴۸	۶	آزاد
۷/۴۸	۳۶/۴۶	۴۸	بیکار و از کار افتاده
۸/۳۴	۳۷/۲۶	۹۵	تحصیلات پدر
۷/۰۳	۳۷/۶۳	۵۷	بی سواد تا ابتدایی
۷/۹۷	۳۶/۹۵	۹۹	سیکل تا دیپلم
۷/۷۷	۳۷/۲۱	۹۲	فوق دیپلم، لیسانس و بالاتر
۵	۳۹/۳۳	۹	تحصیلات مادر

جدول ۲: فراوانی و میانگین خود شکوفایی به تفکیک تعداد فرزند.

انحراف معیار	میانگین	فراآنی(تعداد)	تعداد فرزند
۸/۶۶	۵۲/۱۱	۱۸	۱
۱۲/۳۵	۵۳/۵۴	۴۱	۲
۱۰/۴۲	۵۴/۳۶	۶۹	۳
۱۱/۳۵	۵۰/۱۵	۳۴	۴

بررسی رابطه هوش هیجانی با خود شکوفایی دانشآموزان پایه اول دبیرستان / ۲۱۹

۵	۱۸	۵۱/۵۶	۸/۸۳
۶	۹	۵۳/۱۳	۱۳/۲۶
۷	۷	۴۹/۷۱	۱۱/۳۱
و بالاتر	۴	۵۳	۶/۶۳
مجموع	۲۰۰	۵۲/۷۹	۱۰/۷۹

براساس نتایج جدول شماره ۲، بالاترین میانگین خود شکوفایی، مربوط به دانشآموزانی است که تعداد فرزندان در خانواده آنان سه نفر می‌باشد و کمترین میانگین خود شکوفایی مربوط به دانشآموزانی است که تعداد فرزندان در خانواده آنها ۷ نفر می‌باشد. برای تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌های پژوهش، نخست نتایج آزمون t برای مقایسه دانشآموزان دختر و پسر در مورد نمره‌های خود شکوفایی بررسی شد.

جدول ۳: نتایج آزمون t برای مقایسه میانگین نمرات خود شکوفایی دانشآموزان دختر و پسر.

متغیر	گروه	شاخص	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	سطح معناداری
خود شکوفایی	دختر		۵۲/۱۸	۱۰/۲۰	۱۹۵/۷۱	۰/۷۹	۰/۴۲
	پسر		۵۳/۳۹	۱۱/۳۷			

همان‌گونه که نتایج جدول شماره ۳ نشان می‌دهد این تفاوت معنادار نمی‌باشد ($P > 0.05$)، یعنی دانشآموزان دختر و پسر از نظر خود شکوفایی با هم تفاوت معناداری ندارند و بین جنس و خود شکوفایی رابطه وجود ندارد.

جدول ۴: نتایج همبستگی متغیرهای هوش هیجانی و هوش شناختی با خود شکوفایی.

متغیر پیش بین	متغیر ملاک	ضریب همبستگی	سطح معناداری	تعداد
هوش هیجانی	خود شکوفایی	۰/۶۵	۰/۰۰۱	۲۰۰
خوش بینی	خود شکوفایی	۰/۶۵	۰/۰۰۱	۲۰۰
درک عواطف خود و دیگران	خود شکوفایی	۰/۴۴	۰/۰۰۱	۲۰۰
کنترل عواطف	خود شکوفایی	۰/۳۳	۰/۰۰۱	۲۰۰
مهارت‌های اجتماعی	خود شکوفایی	۰/۲۰	۰/۰۰۴	۲۰۰
هوش شناختی	خود شکوفایی	۰/۲۱	۰/۰۰۲	۲۰۰
تعداد فرزندان	خود شکوفایی	۰/۰۶	۰/۳۸	۲۰۰
میزان در آمد	خود شکوفایی	۰/۲۴	۰/۰۰۱	۲۰۰

همان‌گونه که نتایج آزمون همبستگی پیرسون در جدول شماره ۴ نشان می‌دهد هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن با متغیر خود شکوفایی همبستگی معنادار دارد. این یافته‌ها فرض‌های پژوهش را تأیید

می‌کند. به منظور بررسی تأثیر معناداری رابطه هوش هیجانی با خود شکوفایی از روش تحلیل رگرسیون چند متغیره با روش گام به گام استفاده شد. نتایج این تحلیل در جدول‌های ۵ و ۶ ارائه شده است. در جدول ۵ (ANOVA) مشاهده می‌شود که F به دست آمده تا سطح معناداری یک هزارم، معنادار می‌باشد که نمایانگر آن است که متغیر مستقل (هوش هیجانی) در پیش بینی متغیر وابسته (خود شکوفایی) مؤثر می‌باشد. برای انجام رگرسیون، ابتدا متغیرها به ترتیب بیشترین همبستگی وارد معادله رگرسیون شدند که نتایج آن در جدول زیر ارائه شده است.

جدول ۵: نتیجه تحلیل واریانس برای اثر تعیین معنادار بودن همبستگی چند متغیری بین خرد و مقیاس‌های هوش هیجانی و هوش عمومی با خود شکوفایی.

معناداری	F	میانگین مجذورات	df	مجموع مجذورات	مرحله (گام)
۰/۰۰۱	۱۴۶/۰۷	۹۸۳۸/۸۲	۱	۹۸۳۸/۸۲	۱ گام
		۶۷/۳۵	۱۹۸	۱۳۳۳۶/۹۳	
			۱۹۹	۲۳۱۷۵/۷۵	
۰/۰۰۱	۸۸/۵۶	۵۴۸۶/۳۶	۲	۱۰۹۷۲/۷۲	۲ گام
		۶۱/۹۴	۱۹۷	۱۲۲۰۳/۰۳	
			۱۹۹	۲۳۱۷۵/۷۵	
۰/۰۰۱	۶۶/۹۷	۳۹۱۰/۳۹	۳	۱۱۷۳۱/۱۸	۳ گام
		۵۸/۳۹	۱۹۶	۱۱۴۴۴/۵۷	
			۱۹۹	۲۳۱۷۵/۷۵	
۰/۰۰۱	۵۳/۰۴	۳۰۱۹/۱۵	۴	۱۲۰۷۶/۶۲	۴ گام
		۵۶/۹۱	۱۹۵	۱۱۰۹۹/۱۳	
			۱۹۹	۲۳۱۷۵/۷۵	
۰/۰۰۱	۴۲/۲۷	۲۴۱۶/۸۲	۵	۱۲۰۴۸/۱۳	۵ گام
		۵۷/۱۷	۱۹۴	۱۱۰۹۱/۶۲	
			۱۹۹	۲۳۱۷۵/۷۵	

جدول ۶: ضرایب رگرسیون و متغیرهای پیش بینی کننده خود شکوفایی.

معناداری	t	Beta	ضرایب غیر استاندارد		مرحله (گام)
			خطا	B	
۰/۰۰۱	۶/۷۰		۲/۸۴	۱۹/۰۸	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۱۲/۰۸	۰/۶۵	۰/۰۷	۰/۹۰	خوش بینی
۰/۰۳	۲/۱۵		۳/۷۵	۸/۰۸	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۱۰/۱۵	۰/۵۶	۰/۰۷	۰/۷۸	خوش بینی
...	۴/۲۷	۰/۲۳	۰/۰۷	۰/۳۰	درک عواطف
۰/۵۴	۰/۶۱		۳/۹۶	۲/۴۱	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۹/۱۵	۰/۵۱	۰/۰۷	۰/۷۱	خوش بینی
۰/۰۰۱	۴/۵۷	۰/۲۴	۰/۰۷	۰/۳۱	درک عواطف
۰/۰۰۱	۳/۶۰	۰/۱۸	۰/۰۷	۰/۲۶	کنترل عواطف
۰/۱۱	-۱/۵۷		۶/۴۲	-۱۰/۱۱	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۹/۱۹	۰/۵۰	۰/۰۷	۰/۷۰	خوش بینی
۰/۰۰۱	۴/۳۹	۰/۲۳	۰/۰۶	۰/۳۰	درک عواطف
۰/۰۰۱	۳/۳۸	۰/۱۷	۰/۰۷	۰/۲۴	کنترل عواطف
۰/۰۱۵	۲/۴۶	۰/۱۲	۰/۰۵	۰/۱۲	هوش بهر عمومی
۰/۱۴	-۱/۴۸		۶/۵۳	-۹/۶۹	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۹/۰۲	۰/۵۱	۰/۰۷	۰/۷۱	خوش بینی
۰/۰۰۱	۴/۳۸	۰/۲۳	۰/۰۶	۰/۳۰	درک عواطف
۰/۰۰۱	۳/۳۸	۰/۱۷	۰/۰۷	۰/۲۵	کنترل عواطف
۰/۰۱۴	۲/۴۶	۰/۱۲	۰/۰۵	۰/۱۲	هوش بهر عمومی
۰/۱۷	-۰/۳۶	-۰/۰۱	۰/۰۹	-۳/۳	مهارت‌های اجتماعی

نتایج ضرایب رگرسیون در جدول شماره ۶ نشان می‌دهد که بین هوش هیجانی (خوش بینی، درک عواطف، کنترل عواطف، مهارت‌های اجتماعی) و هوش شناختی با خود شکوفایی رابطه، وجود دارد. نتیجه‌ی آزمون t برای وزن رگرسیون خوش بینی، درک عواطف، کنترل عواطف معنادار است و به همین جهت این متغیرها در معادله رگرسیون وارد می‌شوند. در گام چهارم، شبیخ ط هوش بهر برابر با ۰/۰۵ است؛ یعنی تغییری به اندازه یک واحد انحراف معیار در هوش بهر باعث ۰/۰۵ تغییر در خود شکوفایی می‌شود. فقط آزمون t برای وزن رگرسیون مقیاس مهارت‌های اجتماعی در گام پنجم معنادار نیست. در نتیجه این متغیر در معادله رگرسیون وارد نمی‌شود و فقط بر اساس ۴ متغیر خوش بینی، درک عواطف خود و دیگران، کنترل عواطف و هوش عمومی می‌توان خود شکوفایی را پیش بینی کرد.

جدول ۷: نتیجه تحلیل واریانس مقیاس خود شکوفایی بر اساس تحصیلات پدر و مادر، شغل پدر و تعداد فرزند و میزان درآمد.

منبع	مجموع مجذورات	df	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	ضریب تأثیر	توان آماری
تحصیلات پدر	۱۳۰/۳۸	۲	۶۵/۱۹	۰/۵۶	۰/۵۷	۰/۰۰۶	۰/۱۴
تحصیلات مادر	۹۲/۵۳	۲	۴۶/۲۶	۰/۴۰	۰/۶۷	۰/۰۰۴	۰/۱۱
شغل پدر	۲۶۰/۵۷	۳	۸۶/۸۵	۰/۷۵	۰/۵۲	۰/۰۱۲	۰/۲۰
تعداد فرزند	۲۹۷/۴۷	۷	۴۲/۴۹	۰/۳۶	۰/۹۲	۰/۰۱۴	۰/۱۶
میزان درآمد	۹۹۰/۲۹	۳	۳۳۰/۰۹	۲/۸۵	۰/۰۳	۰/۰۴۵	۰/۶۷
خطا	۲۱۰۶۱/۱۰	۱۸۲	۱۱۵/۷۲				
کل	۵۸۰۴۲۷	۲۰۰					

نتیجه تحلیل واریانس نشان می‌دهد که مقدار F فقط در متغیر میزان درآمد معنادار است ($F = ۲/۸۵$ ، $P < ۰/۰۵$). در نتیجه در میزان خود شکوفایی بر اساس میزان درآمد تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین نگاهی به یافته‌های توصیفی نشان می‌دهد که دانش‌آموزانی که میزان درآمد خانواده‌های آنان بالاتر از ۳۰۰۰۰ تومان است با میانگین خود شکوفایی ۵۷/۹۱، بیشترین خود شکوفایی را دارند و دانش‌آموزانی که خانواده‌های آنان درآمد کمتر از ۱۵۰۰۰۰ تومان دارند، پائین ترین میانگین خود شکوفایی را دارند. اما خود شکوفایی بر اساس سایر متغیرهای جمعیت شناختی (تحصیلات پدر و مادر، شغل پدر، تعداد فرزندان) تفاوت معناداری وجود نداشت.

۵. بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش تعیین رابطه‌ی هوش هیجانی با خود شکوفایی بود. نتایج این پژوهش نشان داد که در پیش‌بینی خود شکوفایی به ترتیب متغیرهای هوش هیجانی، هوش بهر عمومی(شناختی) و عوامل دموگرافیک دارای بیشترین قدرت پیش‌بینی می‌باشند. این نتایج نشان داد که ضریب همبستگی بین متغیر هوش هیجانی با خود شکوفایی برابر با ۰/۶۵ بوده که در سطح ۰/۱ معنادار است و چون ضریب تبیین آن در حدود ۴۰ درصد است در نتیجه می‌توان گفت بین هوش هیجانی دانش‌آموزان با خود شکوفایی آنان رابطه وجود دارد. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که بین خرده مقیاس‌های هوش هیجانی (خوش بینی ۰/۶۵، درک عواطف خود و دیگران ۰/۴۴، کنترل عواطف خود ۰/۳۳، و مهارت‌های اجتماعی ۰/۲۰) و خود شکوفایی رابطه وجود دارد. همبستگی مثبت بین متغیرها، بیان‌گر آن است که با افزایش میزان هوش هیجانی و خرده مقیاس‌های آن، سطح خود شکوفایی دانش‌آموزان افزایش می‌یابد. در نتیجه هوش هیجانی قادر به پیش‌بینی توانایی خود شکوفایی آزمودنی‌ها می‌باشد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قبلی که در آمریکا، اسرائیل و هلند صورت گرفته است همسو می‌باشد (سیاروچی، فورگاس و مایر، ۲۰۰۳؛ کمپ و همکاران، ۲۰۰۵).

فرض دیگر این پژوهش تعیین نقش جنس در خود شکوفایی بود که نتایج آزمون‌های آماری نشان داد که دانشآموزان دختر و پسر از نظر خود شکوفایی با هم تفاوت ندارند. این یافته با نتایج دیگر پژوهش‌ها (دهشیری، ۱۳۸۲؛ یارمحمدیان، ۱۳۸۵؛ زارع، ۱۳۸۰؛ بشارت، ۱۳۸۴) هماهنگ می‌باشد. در حقیقت می‌توان نتیجه گیری کرد که دانشآموزان دختر و پسر با استفاده از عوامل محیطی و عوامل درون فردی همچون هوش، استعداد و هوش هیجانی بالا در زمینه‌ی شکوفایی خود تقریباً به یک نسبت در کسب موفقیت خود تلاش می‌کنند.

فرض دیگری که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت تعیین رابطه‌ی بین هوش شناختی و خود شکوفایی بود. نتایج نشان داد که ضریب همبستگی بین هوش بهر عمومی و خود شکوفایی برابر با ۰/۲۱ بوده که در سطح ۰/۰ معنادار است. در نتیجه بر اساس آن می‌توان گفت بین هوش شناختی و خود شکوفایی رابطه وجود دارد. نکته قابل توجه این است که هوش هیجانی با خود شکوفایی همبستگی بیشتری دارد. لذا هوش هیجانی بیشتر از هوش شناختی قادر به پیش‌بینی میزان خود شکوفایی آزمودنی‌ها می‌باشد (گلمن، ۱۹۹۵؛ کمپ و همکاران، ۲۰۰۵). این بدین معناست که هوش هیجانی بهتر از هوش شناختی می‌تواند سبب شکوفاسازی استعدادهای بالقوه و رسیدن به اهداف متعالی در زندگی گردد؛ زیرا درک عواطف و هیجانات خود و دیگران و مدیریت این هیجانات، موجب سلامت روانی و فکری فرد می‌شود و امکان دسترسی بهتر به امکانات محیطی و بهبود شرایط زندگی را در اختیار فرد قرار می‌دهد؛ بنابراین برای بهتر بودن و بهتر شدن، نیازمند حرمت نفس، خود آگاهی هیجانی بالا، توانایی حل مسأله، جرأت و شجاعت کافی می‌باشیم. همچنین برای کمک به فرایند خود شکوفایی خود و افزایش توانایی مان جهت موفقیت در زندگی نیاز داریم که استقلال داشته باشیم؛ اهداف خود را بشناسیم و برای دستیابی به این اهداف، به قدر کافی بر انگیخته شویم. همه موارد مذکور مستلزم این است که بدانیم چه کسی هستیم و نقاط ضعف و قوت ما کدام است. در نتیجه نه تنها مؤلفه‌های هوش هیجانی می‌تواند تأثیر نیرومندی بر توانایی ما جهت خودشکوفایی داشته باشند، بلکه خود شکوفایی نیز به نوبه خود، کارآئی ما را در کار و حرفة خود و به طور کلی در دستیابی به بهزیستی، تندرسی و سلامت، تحت تأثیر قرار می‌دهد.

بررسی رابطه‌ی عوامل دموگرافیک با خود شکوفایی از دیگر مفروضه‌های این پژوهش بود. نتایج به دست آمده نشان داد که در میزان خود شکوفایی بر اساس میزان درآمد تفاوت معناداری وجود دارد. یافته‌های توصیفی بیان‌گر آن است که دانشآموزانی که میزان درآمد خانواده‌هایشان بالاتر از ۳۰۰/۰۰۰ تومان است با میانگین خود شکوفایی ۵۷/۹۱، بیشترین خودشکوفایی و دانشآموزانی که خانواده‌های آنان در آمد کمتر از ۱۵۰/۰۰۰ تومان دارند، پایین ترین میانگین خود شکوفایی را دارند اما در میزان خود شکوفایی بر اساس سایر متغیرها (تحصیلات پدر و مادر، شغل پدر، تعداد فرزندان) تفاوت معناداری وجود نداشت. از این نتیجه می‌توان استنباط نمود که از بین عوامل دموگرافیک نظیر شغل پدر، تحصیلات پدر و مادر، سن والدین و تعداد فرزندان به طور مستقیم در میزان خود شکوفایی نقش مؤثری ندارند اما به عنوان عوامل زمینه‌ساز می‌توانند نقش خود را در فراهم نمودن شکوفایی

اعضای خانواده ایفا نمایند.

به طور کلی در این پژوهش نشان داده شد که هوش هیجانی نقش مهمی در خود شکوفایی ایفا می‌نماید و همبستگی بالایی با توانایی شکوفا ساختن استعدادها و مهارت‌های اساسی دارد و می‌تواند بین کسانی که توانایی بیشتری در رشد خود دارند از افرادی که توانایی کمتری دارند، تمییز قابل شود. هم‌چنین می‌تواند توانایی کلی ما را در زمینه‌ی شکوفا ساختن خود، پیش‌بینی نماید و دریافتیم که هوش هیجانی در مقایسه با هوش شناختی در امر خود شکوفایی اهمیت بیشتری دارد. این بدین معناست که هوش شناختی بالانمی تواند شکوفاسازی استعدادهای ما را تضمین نماید، بلکه هوش هیجانی و عاطفی بالا به وضوح برای خود شکوفایی، اهمیت دارد.

به دلیل محدودیت‌های این پژوهش و اهمیت موضوع، جا دارد پژوهشگران علاقه‌مند با انجام پژوهش‌های مشابه در جمیعت‌های غیر دانش‌آموزی و دیگر گروه‌های دانش‌آموزی جهت رسیدن به نتایج گسترده‌تر پیرامون رابطه‌ی هوش هیجانی و خود شکوفایی افراد، این پژوهش را دربال نمایند و هم‌چنین رابطه‌ی هوش هیجانی را با شکل‌گیری سایر ویژگی‌های روان‌شناختی از جمله موفقیت و خود کارآمدی، شکل‌گیری هویت، انگیزه پیشرفت، عزت نفس، خلاقیت، کمال‌گرایی و مواردی از این قبیل مورد بررسی قرار دهند.

یادداشت‌ها

1. Kemp; Cooper; Hermans; Gordon; Bryant & Williams	3. Van Rooy; Viswesvaran
2. Salovey and Mayer	5. Pfeiffer
4. Gardner	7. Goleman
6. Emotional Intelligence	9. Self-actualization
8. Bar-on	11. Hall and Lindzey
10. Abraham Maslow	13. Self Expression
12. Self- enhancement	15. Musek
14. Cambra-Fierro and Cambra-Berdún	
16. The big one	

منابع

الف. فارسی

- اسماعیل‌خانی، ف.، نجاریان، ب. و مهرابی‌زاده هنرمند، م. (۱۳۸۰). ساخت و اعتباریابی مقیاسی برای سنجش خود شکوفایی. *فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی علوم انسانی دانشگاه الزهرا*.
- بشارت، محمدعلی. (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس هوش هیجانی (EIS). *مجله‌ی علوم روان‌شناختی*.
- بشارت، محمد علی. (۱۳۸۴). بررسی تأثیر هوش هیجانی بر کیفیت روابط اجتماعی. *مجله‌ی مطالعات روان‌شناختی دانشگاه الزهرا*. ۲، ۲۵-۳۸.

- حسینی، فاطمه. (۱۳۸۳). درباره هوش هیجانی چه می‌دانید؟ به نقل از روزنامه همشهری.
- دهشیری، غلامرضا. (۱۳۸۲). هنجاریابی پرسشنامه هوش هیجانی بار-اون در بین دانشجویان دانشگاه‌های تهران و بررسی ساختار عاملی آن. پایان نامه تحصیلی کارشناس ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی.
- زارع، علی. (۱۳۸۰). مقایسه سهم هوش هیجانی و هوش عمومی در پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی دانشآموزان پایه سوم متوسط شهر شیراز. پایان نامه تحصیلی کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم پزشکی ایران.
- زیگلر، دانیل، هجل، لاری. (۱۳۴۴). *نظریه‌های شخصیت*. ترجمه: عسکری، علی، ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه.
- سیاروچی، ژوزف، فورگاس، ژوزف، و مایر، جان. (۲۰۰۳). ترجمه: اصغر نوری امام زاده‌ای و حبیب الله نصیری، اصفهان: نوشتہ.
- شولتس، دوآن. (۱۳۶۶). *روان‌شناسی کمال*. ترجمه: خوشدل گیتی، تهران: نشر نو.
- مارانی، مرضیه. (۱۳۸۲). هنجاریابی پرسشنامه ویژگی‌های هوش عاطفی پترایدر. *طرح تحقیق کارشناسی ارشد*. دانشگاه اصفهان.
- یارمحمدیان، احمد. (۱۳۸۵). رابطه هوش هیجانی با هوش اجتماعی. مقالات دومین کنگره انجمن روان‌شناسی ایران. تهران: دانشگاه تهران، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، ۲۷۰-۲۷۵.
- ب. انگلیسی
- Bar-On, R. and Parker J. D. A. (2000). **Handbook of Emotional Intelligence**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Bar-on, R. and Parker, J. D. A. (2000). *Introduction*. In Bar-On, R. and Parker, J. D. A. (Eds.), **The Handbook of Emotional Intelligence**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Besharat, M. A. (2007). *Psychometric Properties of Farsi Version of the Emotional Intelligence Scale-41 (FEIS-41)*. <http://dx.doi.org/10.1016/j.paid.2007.02.20>
- Cambra-Fierro, J. and Cambra-Berdún, J. (2007). *Students' Self-Evaluation and Reflection: An Empirical Study*. **Education and Training**, 49, 103-111.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind: the Theory of Multiple Intelligences**. New York: Basic Books.

- Goleman, D. (1998). **Working with Emotional Intelligence**. New York: Bantam.
- Goleman, D. (1995). **Emotional Intelligence**. New York: Bantam Books.
- Hall, C. S. and Lindzey, G. (1970). **Theories of Personality**. Englewood Cliff: Prentice-Hall-Inc.
- Kemp, A. H., Cooper, N. J., Hermans, G., Gordon, E., Bryant, A. and Williams, L. M. (2005). *Toward an Integrated Profile of Emotional Intelligence: Introducing a Brief Measure*. **Journal of Integrative Neuroscience**. 4 (1), 41-61.
- Lester, D. (1990). Maslow's Hierachy of Needs and Personality. **Personality and Individual Differences**, 11(11), 1187-1188.
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and Personality**. New York: Harper & Row.
- Mauer, J. D. and Salovey, P. (1997). *What is Emotional Intelligence?* In Salovey, P. and Sluyter, P. J. (EDs.), **Emotional Development and Emotional Intelligence**. New York: Basic Books.
- Musek, J. (2007). *A General Factor of Personality: Evidence for the Big One in the Five-Factor Model*. <http://Doi:10.1016/j.jrp.2007.02003>.
- Musek, J. (2005). *Generalne Dimenzije Osebnosti in Subjektivno Emocionalno Blagostanje [Basic Personality Dimensions and Subjective Emotional Well-Being]*. **Anthropos (Ljubljana, Slovenia)** 1-4, 319-338.
- Musek, J. (2006). **Higher-Order Factors of Personality**. Unpublished Manuscript, University of Ljubljana.
- Petri, L. H. (1996). **Motivation: Theory, Research and Applications**. California: Wadsworth, Inc.
- Pfeiffer, S. I. (2001). *Emotional Intelligence: Popular but Elusive Construct*. **Roeper**. Rev. 23: 138-143.
- Salovey, P. and Mayer, J. D. (1990). Emotional Intelligence, Imagination. **Cognition and Personality**. 9: 185-211.
- Shavelson, R. J., Hubner, J. J. and Stanton, G. (1976). *Validation of Construct Interpretations*. **Rev. Educ. Res.** 46: 407-441.
- Van Rooy, D. L. and Viswesvaran, C. (2004). *Emotional Intelligence: a Meta Analytic Investigation of Predictive Validity and Nomological Net*. **J. Vocat. Behav.** 65: 71-95.